

VECKOBLADET

Utkommer fredagar 2001 27:e årg. Torsdag 12 april

13

Budgetförhandlingarna:

– Aldrig allvarligare kris

Spel för gallerierna, har många kommentatorer sagt om händelserna kring den senaste budgetuppgörelsen mellan regeringen, mp och v. Men riksdagsledamot *Karin Svensson Smith*, som följde processen på nära håll, menar annorlunda.

Förhandlingarna förbannade

Det var den tuffaste krisen i samarbetet hittills, och en brytning var inte långt borta, säger hon. Vänsterpartiets förhandlare blev både förbluffade och förbannade när regeringen kovände fem i tolv och tog tillbaka ett löfte om socialförsäkringarna som man hade gett både allmänheten och vänstern alldeles innan. Det senare i samband med ett första v-uttåg föranlett av samma fråga, som reportrarna inte noterade.

Skvallrar inte

När det gäller siffrorna i uppgörelsen har VB-redaktionen tyvärr ingen nytta av att känna en riksdagsledamot. Vi borde nog odla kontakterna med miljöpartiet: de är mer lösmynta. Stridsfrågan tåg tunneln genom Hallandsås hänsköts som ni nog har sett till en arbetsgrupp. Karin ska sitta med i den.

F.ö. tycker hon det är bra att miljöminister Larsson står på sej mot president Bush i klimatfrågan.

GR

Mer om Östtimor

Sedan jag kom hem från den resa till Östtimor som jag berättade om i VB nr 10 har Östtimorkommittén haft årsmöte i Stockholm. Mötet antog ett uttalande som uppmanar den svenska regeringen att verka för att sanningen om våldet 1999 kommer fram och att de ansvariga ställs till svars i en internationellt erkänd opartisk domstol; att verka för att flyktingarna i Västtimor skall få återvända omedelbart; att aktivt stödja upprättandet av ett fritt Östtimor.

ANN SCHLYTER

Fordom ockuperad av pälsälar senare leprakoloni därefter fängelse:

Robben Island

Säg Robben Island och de flesta någorlunda politiskt informerade svarar "det var där Nelson Mandela och Walter Sisulu satt fängslade i nitton år".

Så är ön för oss en symbol över motståndet mot apartheid i Sydafrika. Numera är ingen internerad på ön. Stenbrottet och fängelset utgör i stället ett politiskt museum med många besökande.

Vi delas upp i grupper och går ombord på buss som för oss runt på ön. Våra två guider är unga, välinformerade och mycket "politiska" i sin information. I bussen finns en grupp svarta amerikanska muslimer, dessutom européer och afrikaner av skilda nationaliteter. Guiden frågar om det finns det andra afrikaner än sydafrikaner här? - Ja, hörs en röst. - "Var kommer du ifrån? - Jamaica!" Mycket skratt ackompanjerar svaret.

Guiden berättar mycket om PAC och om den internerade Robert Sobukwe, som var en av organisationens grundare. För att kunna hålla just honom, en enda individ, inlåst och politiskt överksam skapade landets parlament särskilda lagar. Vi kan inte idag föreställa oss hans fullständiga isolering, att inte få läsa, inte skriva, inte tala med någon.

Sharpville-massakern utlöste detta, eftersom PAC var organisatören av passbränningen. Sobukwe fick betala priset även om han inte var på plats. Men Sharpville blev en viktig milstolpe också för framväxten av den internationella opinionen mot apartheid. I spetsen för det arbetet stod ANC:s Oliver Tambo, som arbetade i exil i trettio år.

Guiderna på Robben Island är mycket professionella. I stället för att skapa en atmosfär av olycka, elände och

Nelson Mandela (t.v.) och Walter Sisulu på Robben Island 1966

misär målar de upp en bild för oss av styrka, motstånd och möjligheter för de internerade. Besöket i stenbrottet berör oss. Stickande vita kalkväggar i den stekande solen, arbete 7 timmar per dag, 5 dagar i veckan. Förbudet: solglasögon och huvudbonader. Och möjligheterna? En liten grotta! Denna fungerade som latrin och därför gick inte fångvaktarna dit. För fångarna blev grottan också ett skydd, ett klassrum och ett forum för kritisk debatt. Efter internationella påtryckningar tas tvångsarbetet bort 1978.

Man undervisade varandra, skrev på insmugglat omslagspapper och pennor, som de kriminella fångarna tillhandahöll. Många lärde sig läsa och skriva i fängelset. Vi får en skakande historia relaterad. Mannen som felaktigt fängslats som ANC-are och döms till 20 års fängelse. Han får hjälp att lära sig läsa och räkna av medfångarna. När han förstått vad 20 års internering innebär begär han självmord.

Som mest rymde fängelset över 2000 fångar. De flesta förvarades i celler - kanske 5 x 16 m - uppskattar jag. Där klämdes man in 80 interner i de överfyllda byggnaderna. I sektion B satt politiska ledare från PAC, ANC och SWAPO. Små utrymmen på 2 x 2,5 m. Inga sängar någonstans; man sov på mattor. (De svarta tvingades gå i kortbyxor och tunna kläder året runt. Färgade och vita hade bättre villkor.)

Så står vi då framför cell nr 5. Här satt Madiba (Mandelas "afrikanska namn") i nitton år. Om hans och medfångarnas liv kan ni läsa i "Den långa vägen till frihet", Nelsson Mandelas självbiografi.

De nitton åren anspelar den kvinnliga guiden där han ådrar sig tuberkulos. Han överförs efter operation till Victor Versterfängelset i Parl där han blir enda fången.

Från 1996 har de kriminella flyttats från Robben Island till andra fängelser i landet. Ön har nu förvandlats till politiskt museum!

LISA

VB håller sig givetvis med en vinkännare! Här ger vi tips om vin (helst syd-afrikanskt) till lammet eller laxen:

Vin till lamm

Rödviner från Bordeaux brukar sägas passa bra till lamm. Vad kan då tänkas passa bättre än en av Kap-provinsens "Bordeaux-Style blends"? Dock gapar Systembolagets hyllor av någon okänd anledning tomma på "Cape-blends". I varje fall i rimlig prisklass. Dock finns Chateau de Seguin (3958, 79 kr). Ett lagom rödvin med doft av läder och bär. Smaken är mjuk och fruktig, utan markerad garvsyra. Första smaken är vildäpplen för att följas av en snäll eftersmak av bär. Var inte rädd för att ta mycket vitlök till lammet, det klarar den av.

Vin till lax

Till laxen går det bra att välja en sydafrikan. Simonsigs Chardonnay 1999 går utmärkt (2032, 79kr). Ett citrongult, torrt, fruktigt vitt vin med lagom ekfatskaraktär. Ekens smörtoner märks utan att förstöra fruktigheten.

KL

Klagade förra gången på Ericssons klocka. Men vad ska man då säga om uret på nya Lund V, som det inte har blivit ordning på trots att det gått en dryg månad sen öppnandet? Fast järnvägen har det svårt med tiden numera. I vecka 10–11 var drygt en fjärdedel av X2-tågen Malmö–Stockholm försenade enligt SJ-nyttspunktlighetsbarometer. Och då tillämpar man ändå en femminuters marginal.

Riksdagens skatteutskott har besökt Skåne för att studera åtgärder som stärker integrationen i Öresundsregionen och därmed förbättrar Brons (bil)trafik och ekonomi. Bl.a. diskuterades enligt TT harmonierade skatter.

Tror ni att harmonierade öl- och vinskatter mellan Danmark och Sverige leder till (a) ökat eller (b) minskat resande över bron?

Dagens Nyheter krävde förra veckan den högsta Ericssonledningens avgång – Ericsson är förvisso ett ämne för en Lundatidning som VB eftersom det handlar om stans största privata företag. Kravet ställdes inte (bara) på ekonomisidorna utan i huvudledaren. Där vill man normalt bara peta politiker. Att man nu ger sej på företagsledare måste ses som ett (omedvetet) vittnesbörd om produktionens alltmer samhälleliga karaktär, som Marx hade en del att säga om.

Även Sydsvenskans Per T. Ohlsson blandade sej i den ekonomiska diskussionen. Han ställde det radikala kravet att den specifikt svenska uppdelningen i A- och B-aktier skulle avskaffas och jämfördes med kommunalvalens gamla 80-gradiga skala. En aktie, en röst! var hans stolta paroll. Redan 1719 genomfördes en liknande reform. Då avskaffades klassindelningen på Riddarhuset vilket bröt högadelns makt. Adelsmännen blev jämlikar inbördes. Ännu var dock inte tiden mogen att avskaffa ståndsriksdagen och adelsprivilegierna som sådana.

Ohlsson ifrågasätter inte ordningen att ägaren av en miljon aktier har en miljon gånger så mycket att säga till om på bolagsstämman som innehavaren av en singelaktie. Där ligger den 80-gradiga skalan i lä. Det lär dröja innan dagens liberaler ställer upp på kravet En man, en röst! inom näringslivet.

Så har Anja Davidson (v) lämnat Lund och dess kommunalpolitik. Vad var det vi sa, några av oss?

GUNNAR SANDIN

T-å-l-m-o-d-i-g opinionsbildning

Aktionsgruppen för främjande av gruvdrift på Österlen, AFG(Ö), hade årsmöte förra söndagen och i anslutning till det arrangerades ett seminarium kring hithörande frågor som det kan vara värt att helt kort referera i VB.

Rik geologi

Den geologiska bakgrunden beskrevs i ett inledande föredrag av statsgeolog *Sten Bergklint*. Diagonalt genom Skåne och Österlen går den stora förkastningslinje som skiljer det fenno-skandiska peneplanet, urbergsskölden, från det kontinentala Europas mera sedimentära underlag. I själva gränzonen förekommer ett rikt urval av olika mineral, varav flera är både lättillgängliga och av stort ekonomiskt intresse. T.ex. är det så att materialet i Lunds domkyrka, sandsten från Höörtrakten, härrör från denna zon. Genom tiderna har det bedrivits en omfattande gruvdrift och då speciellt

P-huset Särimmer

Borgarna har enligt gjorda vallöften låtit göra (på kommunens bekostnad) en utredning om fler parkeringsplatser i sydöstra stadskärnan. Den utmynnar i ett förord för en p-anläggning i kvarteret Galten. Vi föreslår att anläggningen får arbetsnamnet *Särimmer*, efter ett känt kreatur i den fornnordiska mytologin. Det är nämligen inte första gången som ett sådant förslag har presenterats. Det har varje gång slaktats med hjälp av tunga argument men efter en tid återuppstått som om inget hade hänt.

Nya genombrottet

Den aktuella studien, "Ny parkeringsanläggning i Lunds sydöstra stadskärna", redovisar fyra sådana äldre studier. Det finns emellertid anledning att påminna om projektet "Genombrottet" från slutet av 1960-talet, som fick stora kommunalpolitiska konsekvenser. Där tänkte man sej att ursprungsförslaget stadsmotorväg söder om Mårtenstorget skulle kantas av p-hus, bl.a. i kv. Galten. Lundaborna ville inte ha något genombrott, men utredarna tycks obekymrade om historien. De talar om "en ny gata genom nordvästra hörnet av kvarteret Östertull, över Råbygatan och vidare genom kv. Galten", d.v.s. Genombrottet alt. I. En effektiv sprängning av ett väl fungerande bostadskvarter och ett medeltida gatunät. Kunde inte stadsarkitekt Aronsson eller stadsbyggnadsdirektör Tingvar ha kommit med ett enkelt påpekande på något av de projektmöten som de deltog i?

i sydöstra Skåne. Järnmalmsfyndigheterna i Fyledalen är väl bekanta och tillhör Sveriges stora om än inte rika järnförekomster.

Historiskt har också gruvdriften varit omfattande på Österlen, berättade hembygdshistorikern *Theodor Tufvesson*. Brytningen av alunskifferna i Andrarum pågick i flera hundra år. Men också långt senare har aktiviteten varit hög. Flusspat för stålindustrin bröts t.ex. i kustterrängen strax söder om Brantevik under andra världskriget. Vid gruvan i Onslunda bröt Boliden under åren 1949–55 en 580 meter lång flusspatgång med betydande inslag av blyglans med hög silverhalt.

Hycklande inställning

Vid en avslutande paneldebatt med deltagande av lokala aktivister stod dock sysselsättningsfrågorna i centrum. Den lokala industrin har i stort avvecklats sedan brännerier och liknande centraliserats och av läderindustrin finns inget kvar. Många

Beställarna och utredarna har haft otur med tajmingen. Karaktäristiskt på toppen av en högkonjunktur är att det vävs rosenröda drömmar om en evig expansion och formuleras vidlyftiga projekt. Nu presenteras alltså ett sådant, samtidigt som varningsklockorna ringer för en internationell recession som redan har tagit sej uttryck i minskad köplust. I den förra lågkonjunkturen minskade bilkörandet, så lär ske även nu.

Ekonomi faller

Det finns många invändningar att resa mot utredningens förslag, inte minst miljömässiga. Men det är inte mödan värt att här fördjupa kritiken särskilt mycket eftersom förslaget lär fällas av den materiella verkligheten, av ekonomin. För så här är det:

Det kommunala parkeringsbolaget har nyligen (mot bl.a. vänsterpartiets tvekan när det gäller ekonomin) etablerat en p-anläggning med ca 370 platser, Lund V. Investeringskostnaden per plats är drygt 100 000 kr. Majoriteten tror att anläggningen blir lönsam men först efter några förlustår. Därmed lär en avgift som förräntar ca 100 000 kr (f.n. 10 kr i timmen) bli styrande.

Bolaget har dessutom (under opposition) beslutat om påbyggnad av p-huset Färgaren och Dammgården. Konsum ökar sin parkering med 60 platser. Alltså en stor ökning av utbudet. Det bortfall av gatuparkering som det talas om är långt mindre och blir kanske inte alls av – borgarna återinförde kantstensparkerings på bl.a. Stora

Österlenbor finner det svårt att se försörjningsbasen reduceras till service åt stockholmarna och deras sommarhus och önskar mer av lokala industriarbetsplatser.

Gräv gärna i Nimby – inte här

Problemet är förstas att få opinionen med sig. Det går an med ärliga motståndare som i konsekvens med sitt motstånd mot all gruvdrift har av sagt sig bruk av metaller och mineral och håller sig till organiska företeelser. Då finns det mera av hyckleri hos de som brukar metalliska föremål och därmed gärna ser gruvor i Brasilien, Norrboten eller rentav Mellansverige, bara inte på Österlen. En förhoppning är att senare års vänsteruppsving och den därmed höjda marxistiska bildningen ska öka förstältsen för produktivkrafternas utveckling. Vad gäller det konkreta opinionsmässiga arbetet föreslogs framställning av t-shirts och klistermärken med försäljning på Kiviks marknad. Styrelsen omvaldes.

L.

Södergatan när de kom i majoritet. Utredningen anger följande kostnader per p-plats:

Mårtenstorget 270 000 + 15 000 för tunnel + "åtskilliga miljoner" för utgrävningar

Galten 180 000/220 000 + "åtskilliga miljoner" för utgrävningar

Blekhagen 200 000 + kostnad för utgrävningar

För att en parkering under Mårtenstorget skulle gå ihop behöver avgiften vara 30 kr i timmen. Den enkla slutsatsen blir att de föreslagna anläggningarna inte har någon chans att betala sina kostnader. Att kommunen skulle gå in och täcka förlusten (direkt eller via p-bolaget) vänder vi oss bestämt emot.

Några randanmärkingar:

- Utredningens författare har inte alltid så lätt med konsekvensen. På s. 11 får vi veta att p-huset Färgaren och Dammgården ligger för långt från Mårtenstorget. Det sägs att "acceptabelt gångavstånd från parkering vid 'shopping' i stadsmiljö torde vara max 2–3 kvarter, d.v.s. cirka 200–300 meter". Men från Färgaren till Mårtenstorget är det drygt 200 m, från Dammgården till Mårtenstorget 300 m (och två kvarter). Det anförts mot kv. Blekhagen (150 m från Mårtenstorget) att det ligger "något perifert i förhållande till affärsstråken".

- "I Lund finns idag ett fungerande p-ledningssystem", står det och "för att motverka att bilister cirklar runt för

forts på nästa sida

Skarp kritik mot partiet:

också Vänstern sviker Palestina

Vårens seminarier i Internationella utskottet om konflikten mellan israeler och palestinier besöktes av en judisk pionjär och en palestinsk nationalist. Bådas liv är präglade av konflikten, som fört dem till Sverige, där de sedan årtionden är engagerade medborgare.

Juden

Röda armén befriade Yechiel Benyamine ur ett koncentrationsläger i Rumänien 1944.

Han blev kommunist och en av de pionjärer som byggde Israel. Efter sexdagarskriget 1967 emigrerade han i protest mot den israeliska ockupationen av Gaza och Västbanken, fördrivningen av palestinier och framväxandet av en apartheidregim i Israel. Från Sverige följde han dag efter dag, år efter år, decennium efter decennium den alltmör katastrofala utvecklingen i Israel. Alla band med hemlandet är inte brutna. Han besökte av privata skäl landet i januari i år. Förtvivlad konstaterade han att den israeliska freds rörelsen liksom den palestinska var så gott som utplånad. När han tog upp frågan om palestinernas rätt att återvända möttes han av "vargtjut" från sina israeliska släktingar. Den enda lösning som han och hans fru Colette, som också deltog i mötet, kunde tänka sig var en tvåstatslösning på Osloöverenskommelsens grund. Men på sikt borde det lilla området förenas i en stat – eller åtminstone federation – där palestinier och judar lever tillsammans på lika villkor.

Palestiniern

En månad senare besökte palestiniern Henri Diab utskottet. Han är född i Jaffa, har också levt i Jordanien och kom till Sverige på 60-talet, ungefär samtidigt som Benyamine. Sedan lång tid är han verksam i Palestinagrupperna.

De senaste decennierna har han ofta besökt Palestina, senast i februari i år. Nu är han språklärare i en Mellanöstern-avdelning vid universitetet. *The right to resist* – rätten att göra motstånd – var rubriken på en artikel av den judiske journalisten Baruch Kimmerling den 27 mars i den israeliska tidningen HAÀRETZ. Henri la den till grund för sin argumentation.

Rätten till motstånd

Kimmerling skriver: Sedan 1967 har miljoner palestinier levt under militär ockupation, utan medborgerliga rättigheter och utan de mest grundläggande mänskliga rättigheterna. *Ockupationen och förtrycket ger dem enligt internationell lag rätten att motstå ockupationen med alla medel och att göra våldsamt motstånd mot den.*

Problemet är hur kampen förs. Terrorism mot civila i Israel är omoraliskt och har en bumerangeffekt. Den fungerar också som ett verktyg för cyniska högerpolitiker för att förstöra varje slags överenskommelse mellan Israel och palestinier.

Kollektiva bestraffningar

Den israeliska arméns och bosättnarnas urskillningslösa våld mot palestinska civila måste också fördömas. Hundratal palestinier har dödats och tusentals skadats sedan Al-Aqsa-intifadan inleddes i september. Israel tillgriper ofta kollektiva bestraffningar – belägringar och fragmentisering av palestinska områden – som internationell lag och konventioner uttryckligen förbjuder. Israel utövar också personlig terrorism mot påstådda ledare för intifadan.

Bosättningarna brott mot den fjärde Genèvekonventionen
Det palestinska folkets rätt till motstånd grundar sig också på den fjärde Genèvekonventionens förbud mot att

skapa irreversibla fakta på marken i ockuperade territorier och i synnerhet förbudet mot att fördriva människorna från de territorier som ockuperats. Kimmerling förkastar de israeliska ursäktarna, att bosättningarna på palestinsk mark byggs av säkerhetsskäl och på "statsmark".

The big landgrab

Sedan 1967 har mer än 60 procent av Västbankens territorium definierats som "statsmark", vilket i verkligheten inneburit att palestinerna fördrivits från mark som de odlat i århundraden. De israeliska myndigheterna tog ifrån dem all mark som inte var registrerad av de tidigare turkiska, brittiska och jordanska myndigheterna. Men dessa regimer erkände de palestinska böndernas äganderätt. Alla de judiska bosättningarna kan sättas ifråga ur juridisk och moralisk synpunkt.

Krigsförbrytelser

Alla våldsåtgärder mot palestinerna kan betecknas som krigsförbrytelser. Illegalitetens svarta fana vajar över dem. En stat som betraktar sig som upplyst kan inte tillgripa statsterrorism ens om den lider av terrorism. Så långt Kimmerlings artikel.

Sveriges svek

Henri Diab menar att varken regeringen eller något enda svenskt politiskt parti tar klar ställning till frågan om palestinernas nationella, medborgerliga och mänskliga rättigheter. Moderaterna, folkpartiet, centerpartiet, socialdemokraterna, miljöpartiet och vänsterpartiet, alla sviker de – och har alltid svikit – palestinerna. De sviker också de israeliska intellektuella som alltjämt har modet att som Kimmerling erkänna Israels illegala förtryck och palestinernas rätt till väpnat motstånd.

Rätten till motstånd

Vi diskuterade inte frågan om principerna för den svenska mellanösternpolitiken eller vilka krav vänsterpartiet bör driva. Jag tror vi var ganska överens. Framför allt var vi eniga om att frågan måste lyftas fram som den ödesfråga den är, politiskt, moraliskt och för världsfreden.

För mig är det självklart att palestinerna i enlighet med internationell lag har rätt till väpnat motstånd.

Detta är en central princip idag, då Israels regering med reservationslöst stöd från USA för ett lågintensivt krig mot hela det palestinska folket.

De gamla kraven

Sverige – och EU – måste dessutom med mycket större kraft än hittills föra fram kraven att ockupationen av Gaza och Västbanken måste upphöra, att staten Israels angrepp mot civila, palestinska städer och samhällen måste upphöra, att staten Israel måste sluta att tillgripa kollektiva bestraffningar, att de israeliska bosättningarna måste bort från palestinsk mark, att staten Israels mord på palestinska ledare måste fördömas och att fredsprocessen enligt Oslo-avtalet måste återupptas.

Jag skriver detta dagen innan Shimon Peres, Israels socialdemokratiske utrikesminister, besöker Sverige. Tyvärr tvivlar jag på att regering och riksdag kommer att framföra någon otvetydig principiell kritik till den israeliske utrikesministern. I Lund har vi chansen att göra det 1 maj.

GUNNAR STENSSON

Albanerna och Makedonien

är temat för Internationella utskottets nästa möte *tisdagen den 17 april* klockan 1900 i V-lokalen, Svartbrödersg 3. Inbjuden expert är Sanimir Refic från Historiska institutionen. Alla välkomna, inom som utom partiet.

forts fr föreg. sida

att hitta parkeringsplatser krävs en väl fungerande hänvisning till parkeringsplatserna". Men faktum är att söktrafiken utmed Mårtensstorget ökade efter p-ledningssystemets tillkomst, enligt kommunens egna räkningar.

• Ett överjordiskt p-hus i Galten är utredningens billigaste och därmed mest realistiska alternativ. Men då blir det ingen plats för bussarna till Malmö och Staffanstorp. "Flera ... alternativ har ... prövats, men något alternativ

lösning har inte hittats", erkänner utredningen. Den säger förhoppningsfullt att med Citytunneln och en Staffanstorpsbana kanske inte busslinjerna behövs. Men vi vet att det saknas drygt två miljarder till Citytunneln och att den kan bli klar tidigast 2008. Staffanstorpsbanans tillkomst är (tyvärr) ännu mera oviss.

• Utredarna laborerar med alternativet mekaniskt parkeringshus. Den tanken trodde vi var stendöd efter p-bolagets uppmärksammade studieresa till Nice för ett par år sen.

• Ett stycke av Östra Mårtensgatan "skulle lämpa sig bättre som gågata, särskilt om byggnaden på norra sidan ... förädlas med butikslokaler". Förädlas! Så uttrycker sej endast den för vilken kommers är livets högsta mål och mening.

Vi håller med!

På en punkt vill vi dock instämma med utredarna. De talar om hur tillkomsten av den stora p-anläggningen Lund V har skapat en obalans i tillgången på p-platser mellan västra och

östra stadskärnehalvan. Också vi vill ha en bättre jämvikt. Därför vill vi lägga ner den stora och förfulande ytparkeringen i Klosterhagen. Den centrala marken förtjänar en bättre användning!

För vänsterpartiet:

Cecilia Wadenbäck

Byggnadsnämnden

Ulf Nymark

Tekniska nämnden

Mats Olsson

Miljöutskottet

Gunnar Sandin

Kommunala p-bolaget

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 22350 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare:Gunnar Stensson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material.Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Avdelningen Favoriter i repris:

Red. råkade häromveckan återvända till en gammal favorit, volymen *Stilla flyter Høje å*, framställd till en högtidsdag för signaturen Lucifer (vi säger inte vilken; volymen kom ut 1988; nostalgi är hippt nu, har ni märkt det?). Det var omöjligt att inte slås av det närmast profetiska anslaget i kåseriet "Allt går igen". Alltsåledes, till läsekretsens uppbyggelse, tillåter vi oss att repriserar det. Ta det som ett intelligenstest att urskilja på vilken punkt den djävulska profetian faktiskt inte slog in!

Allt går igen

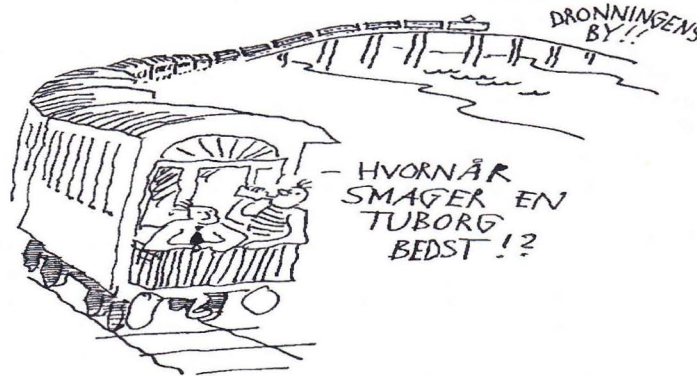
Historien upprepar sig alltid, säger Marx, första gången som tragedi och den andra som fars. Vad ska man då säga om femte varvet? Jag tänker naturligtvis på det cykliska förlopp som hör så nära samman med frågan om en fast förbindelse mellan Sverige och Danmark, även känd som Öresundsbrofrågan.

Öresundsbrocykeln

Läge 1. Allt är som vanligt, skåningarna turar till Danmark och åter läckra leverpastejsmorgåsar (med sky som dallrar i takt med fartygsdieseln) på båten.

Läge 2. Missnöje uppstår med Öresundsförbindelserna. Båtarna tar för lång tid, håller inte tiderna och är dyra, leverpastejen är härsken, rederierna visar sig domineras av korruption och svinn. Det uppstår folkliga sympatier för en förbättring av kommunikationsförhållandena.

Läge 3. För ändamålet inrättade industrikonserter träder fram och lovar att i sin otroliga generositet och människokärlek bygga en bro gratis, bara man får ta hand om uppbörderna av de obetydliga broavgifterna under de första trettio åren. Sydsvenska skriver ledare om hur vi bör vara tack-samma mot initiativtagarna. Särskilt engagerade akademiker skriver artiklar i lokalpressen där de försäkrar oss om det naturdövändiga i att Öre-

sundsregionen nu tar sig samman och försvarar sina intressen mot Hamburg och Rotterdam, och att vår egen region är på väg mot en social och kulturell storhetstid.

Läge 4. Nu är vi på topp-regeringarna i Stockholm och Köpenhamn är vidtalade och Sydsvenskan och Arbetet har nyhetsartiklar där man försäkrar oss om att det nu bara är formsaker kvar innan bygget kommer igång. Bilder visas på det tänkta brofästet. Tidningen Arbetet ordnar familjeaftnar med namnpristävling i Pil-dammsparken. Förslaget "Öresundsbron" vinner och belönas med en burk kaffe. Runt Öresund råder hektisk aktivitet, fastighetspriserna stiger och allt som kan heta något på "Örestad" får det namnet.

Det vänder

Läge 5. Det visar sig nu att man kanske inte var riktigt enig om var förbindelsen skall upprättas. Helsingborgarna trodde att det var däruppe och Malmöborna trodde att det var vid Limhamn. Peter Broberg i Landskrona trodde det var i Landskrona. Strid utbryter, riksdagsmän engageras. Malmöborna är flest och vinner, med regeringens stöd. Sydsvenska skriver indignerade ledare om helsingborgarnas bypolitik och ovilja att inse det allmänna bästa.

Läge 6. Det uppstår tvivel om det verkligen skall vara en bro eller en tunnel och i så fall om den skall vara för bilar eller järnväg eller för båda. Bilbroanhängarna försäkrar att Sveriges kulturella och ekonomiska framtid hänger på att deras krav realiseras, och Volvo meddelar att de to m kan tänka sig ha med ett järnvägs-spår på bron om det nu ska vara så viktigt. Biltrafiken ska i och för sig

finansiera bron men den förväntas samtidigt bli obetydlig.

Läge 7. Nu organiserar sig bromotsståndarna på allvar och målar upp hur en miljon feta tyskar i dieselosande Mercedesbilar översvämmar den skånska landsbygden. Från Helsingborgshåll talar man varmt om mänskliga värden och leverpastejsmorgåsar som hotas. Från Danmark meddelas att regeringen där vid närmare eftertanke finner att Storabältförbindelsen måste prioriteras. De svenska socialdemokraterna står splittrade, och regeringen säger att beslutet visserligen är fattat men att ett litet rådslag väl aldrig kan skada.

Läge 8. I detta stadium, när stridslarmet redan har avtagit något, meddelar svenska regeringen att när nu danskarna är så ointresserade och de jävla skåningarna bara bråkar inbördes, så finns det alla skäl att lägga frågan på is så länge. Tidningen Arbetet tycker, med vissa invändningar, att det är ett klokt beslut medan Sydsvenskan skriver bittra ledare om vilka hänsynslösa typer som bor i 08-området, odlar dolkstötslegender och startar en svekdebatt.

Läge 9. Allt är som vanligt, skåningarna turar ... etc ad infinitum.

Trygg

Det är inget ont med det här, själv har jag hunnit uppleva två varv i cykeln och börjar känna mig trygg och hemmastadd. Aktörernas allvar är imponerande, det är ingen trött rutin över det inte. Fö b ör väl våra tankar i dessa dagar gå till de ansvariga för Öresundsbrofrågor inom ledarredaktionen på Sydsvenskan. Ge inte upp, ni behövs på ert sätt, vi skulle sakna er!

26 augusti 1988

P för p-bolaget

Kommunala p-bolaget övertar parkeringsplatsen Klosterhagen intill Klosterkyrkan i samband med att det nya p-huset Lund V färdigställs. Bl.a. ska infarten flyttas från Trollebergsvägen till Byggmästaregatan. Då är det väl lika bra att bolaget köper själva tomt, tyckte vd:n på det senaste styrelsemötet. Men den socialistiska minoriteten satte t.v. p för den idén. Det är inte alls säkert att Klosterhagen ska användas för parkering i framtiden, och varför ska i så fall p-bolaget äga marken?

KOMMUNALPOLITIK
Måndag 16/4 kl. 19.00 Inför Byggnadsnämnden 19/4, inför Tekniska nämnden 18/4.

VÄNSTERPARTIET
"Kan kapitalismen avskaffas" av Johan Lönnroth i Bengt Lidfors-salen i Folkets Hus 18/4 kl19.30.

UNG VÄNSTER
DS-möte i Kristianstad ring expen (040-921411) om ni inte hittar. Som vanligt öppet för alla medlemmar.

RÖDA KAPELLET
Må 16/4 (en annan dag) kl 18.45 rep med Joakim inför appellmöte 20/4, spel 30/4 och demo i M-ö 21/4 samt 1 maj.

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av:

Rune Liljekvist o kamrater
Näste redaktör: Gunnar Sandin
obs manus lämnas senast 16/4 (en annan dag påsk)

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbröders-g 3, 223 50 Lund. Månd. senast 18.00 till fax 046-123 123. Manus mottages även som e-mail: vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! RTF-format. Meddela längre manus i förväg.

Telefon till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
Robert Nilsson 046-39 79 02
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Charlotte Wikander 046-13 96 26

Vid utebliven tidning eller prenumrationsärende ring:
Cecilia på expen: 046-13 82 13
När expen är obemannad kan du lämna meddelande till telefonsvarare.